

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 11ης Ιουλίου 2013*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα GRUPPO SALINI — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση T-321/10,

SA.PAR. Srl, με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti και G. Petrocchi, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους G. Mannucci και P. Bullock,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Salini Costruttori SpA, με έδρα τη Ρώμη, εκπροσωπούμενη από τους C. Bellomunno και S. Troilo, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 219/2009-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Salini Costruttori SpA και της SA.PAR. Srl,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, S. Soldevila Fragoso και G. Berardis (εισηγητή), δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Αυγούστου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Νοεμβρίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Νοεμβρίου 2010,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 19ης Απριλίου 2013,
εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 12 Μαΐου 2004 η προσφεύγουσα, SA.PAR. Srl, υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος ενόπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο GRUPPO SALINI.
- 3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 36, 37 και 42 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:
 - κλάση 36: «Ασφάλειες· χρηματοοικονομικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις»·
 - κλάση 37: «Οικοδομικές κατασκευές· επισκευές· υπηρεσίες εγκατάστασης»·
 - κλάση 42: «Επιστημονικές και τεχνολογικές υπηρεσίες και έρευνα και σχεδιασμός που σχετίζεται με αυτές· υπηρεσίες ανάλυσης και βιομηχανικής έρευνας· σχεδιασμός και ανάπτυξη υλικού και λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών· νομικές υπηρεσίες».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως του σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 7/2005, της 14ης Φεβρουαρίου 2005. Το σήμα καταχωρίστηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2005 με αριθμό 3831161.
- 5 Στις 5 Οκτωβρίου 2007 η παρεμβαίνουσα, Salini Costruttori SpA, κατέθεσε ενόπιον του ΓΕΕΑ αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του εν λόγω σήματος, για όλες τις υπηρεσίες για τις οποίες είχε καταχωριστεί. Προς στήριξη της αιτήσεως αυτής επικαλέστηκε τους λόγους ακυρότητας που προβλέπονται πρώτον στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009), δεύτερον, στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009), σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009), και, τρίτον, στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009), σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009). Προς στήριξη της αιτήσεως αυτής, η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε το σημείο SALINI, το οποίο χρησιμοποιείται στην Ιταλία και το οποίο είναι παγκοίμως γνωστό ότι δηλώνει τις εξής υπηρεσίες: «κτηματομεσιτικές υποθέσεις· οικοδομικές κατασκευές· επισκευές· υπηρεσίες εγκατάστασης· υπηρεσίες σχεδιασμού».
- 6 Στις 17 Δεκεμβρίου 2008 το τμήμα ακυρώσεως απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στο σύνολό της. Ειδικότερα, όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που στηριζόταν στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του

ιδίου κανονισμού, το τμήμα ακυρώσεως έκρινε ότι οι αποδείξεις που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα δεν ήταν επαρκείς για να αποδειχτεί η ύπαρξη μιας «προγενέστερης χρήσης» του λεκτικού σημείου SALINI. Όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που στηριζόταν στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, το τμήμα ακυρώσεως διαπίστωσε ότι η παρεμβαίνουσα είχε προσκομίσει προς στήριξη του λόγου αυτού τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία με αυτά που χρησιμοποίησε προς στήριξη του προηγούμενου λόγου και συνεπέρανε ότι το σημείο της παρεμβαίνουσας δεν είχε προσεγγίσει το ελάχιστο όριο που απαιτείται για την αναγνώριση σήματος. Τέλος, όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που στηριζόταν στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, το τμήμα ακυρώσεως έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η παρεμβαίνουσα δεν μπόρεσε να αποδείξει την κακή πίστη της προσφεύγουσας.

- 7 Στις 9 Φεβρουαρίου 2009 η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως.
- 8 Με απόφαση της 21ης Απριλίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκανε δεκτή την προσφυγή αυτή, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως και κήρυξε άκυρο το επίδικο κοινοτικό σήμα.
- 9 Πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι επρόκειτο εν προκειμένω για επιχειρηματικές δραστηριότητες συνιστάμενες στην πραγματοποίηση μεγάλων κατασκευαστικών έργων, εσφαλμένα είχε εκτιμήσει το τμήμα ακυρώσεως ότι ήταν ανεπαρκείς οι αποδείξεις που προσκομίστηκαν από την παρεμβαίνουσα, προκειμένου να αποδειχθεί τέτοια χρήση που να καθιστά το σήμα SALINI παγκοίως γνωστό στην Ιταλία. Κατά το τμήμα προσφυγών, το κοινό που ενδιαφέρεται για τις υπηρεσίες αυτές αποτελείται από τους κυρίους των έργων, δηλαδή δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς που εμφανίζονται ως πελάτες στο πλαίσιο σχετικών διαγωνισμών. Επομένως, η απλή απόδειξη της πραγματοποίησης έργων θα αποδείκνυε ότι αυτό το κοινό είχε εκτεθεί στο σημείο της παρεμβαίνουσας. Τα έγγραφα που κατέθεσε στον φάκελο η παρεμβαίνουσα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών και κρίθηκαν από αυτό παραδεκτά, αποδείκνυαν επαρκώς ότι το επώνυμο «Salini» είχε χρησιμοποιηθεί από την παρεμβαίνουσα ως σήμα στο πλαίσιο των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων και ότι αυτό ήταν παγκοίως γνωστό στην Ιταλία υπό την έννοια του άρθρου 6β της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε. Ωστόσο, το τμήμα έκρινε ότι αποδείχτηκε η χρήση του σημείου για μέρος μόνο των υπηρεσιών για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση, ενώ δεν είχε αποδειχτεί η χρήση για τις εξής υπηρεσίες: «ασφάλειες· χρηματοοικονομικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις».
- 10 Δεύτερον, όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σημείου SALINI, μεμονωμένου ή σε συνδυασμό με τον όρο «costruttori», και του επίδικου κοινοτικού σήματος GRUPPO SALINI, το τμήμα προσφυγών, εκτιμώντας ότι το κοινό στοιχείο «salini» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο και οι όροι «gruppo» και «costruttori» αποτελούν περιγραφικά στοιχεία και στοιχεία γένους, έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, εάν γινόταν χρήση τους για να υποδηλώσουν πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες και δραστηριότητες, ιδίως για τις υπηρεσίες «οικοδομικές κατασκευές· επισκευές· υπηρεσίες εγκατάστασης», που υπάγονται στην κλάση 37, και τις «επιστημονικές και τεχνολογικές υπηρεσίες και έρευνα και σχεδιασμός που σχετίζεται με αυτές· υπηρεσίες ανάλυσης και βιομηχανικής έρευνας», που υπάγονται στην κλάση 42. Αντιθέτως, απέκλεισε κάθε κίνδυνο συγχύσεως για τις υπηρεσίες «ασφάλειες· χρηματοοικονομικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις», που υπάγονται στην κλάση 36, και για τις υπηρεσίες «σχεδιασμός και ανάπτυξη υλικού και λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών· νομικές υπηρεσίες», που υπάγονται επίσης στην κλάση 42.

- 11 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών, αφού διευκρίνισε ότι ο αιτών την καταχώριση σήματος μπορεί να θεωρηθεί κακόπιστος, όταν καταθέτει αίτηση καταχωρίσεως σήματος, ενώ γνωρίζει ότι προκαλεί βλάβη σε τρίτο και ότι η βλάβη αυτή είναι το αποτέλεσμα κατακριτέας βάσει της ηθικής και των εμπορικών ηθών συμπεριφοράς, έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει εν προκειμένω μια τέτοιου είδους κακή πίστη της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, κατά το τμήμα προσφυγών, η κακή πίστη είχε αποδειχτεί από το γεγονός ότι, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος:
- η προσφεύγουσα διατηρούσε σημαντικό μερίδιο συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο της παρεμβαίνουσας και τα διευθυντικά της στελέχη συμμετείχαν στο συμβούλιο διοικήσεως της τελευταίας·
 - επομένως δεν ήταν δυνατόν η προσφεύγουσα να αγνοούσε την ύπαρξη του σημείου SALINI και τη χρήση αυτού από την παρεμβαίνουσα και συνεπώς το ότι ενεργούσε κατά τρόπο προσβάλλοντα τα δικαιώματα της τελευταίας·
 - υπήρχε δικαστική διαμάχη μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της προσφεύγουσας, πράγμα το οποίο επιβεβαίωνε την πρόθεση της τελευταίας να σφετεριστεί τα δικαιώματα της παρεμβαίνουσας επί του προγενέστερου σήματος.

Αιτήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 13 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 14 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, οι οποίοι αντλούνται, αντίστοιχα, από την παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, από την παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, και από την παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Στο πλαίσιο των λόγων αυτών, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης, σε συνδυασμό με παράβαση των ανωτέρω διατάξεων, έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.
- 15 Το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει καταρχάς τον τρίτο λόγο της προσφυγής με τον οποίο η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το ότι έκρινε ότι αυτή ήταν κακόπιστη, όταν κατέθεσε ενώπιον του ΓΕΕΑ αίτηση προκειμένου να καταχωρίσει το επίδικο σήμα ως κοινοτικό σήμα. Κατ' αυτήν, το τμήμα προσφυγών στήριξε την κρίση του σχετικά με την κακή πίστη της προσφεύγουσας αποκλειστικά στις σχέσεις που υπήρχαν μεταξύ των διευθυντικών στελεχών της προσφεύγουσας και αυτών της παρεμβαίνουσας, καθώς και

στο περιεχόμενο της μεταξύ τους αντιδικίας ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων, χωρίς η υποτιθέμενη γνώση της βλάβης που θα προκαλούσε η προσφεύγουσα στην παρεμβαίνουσα να προκύπτει από κάποια επιχειρηματολογία ούτε να στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία.

- 16 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αποκρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 17 Καταρχάς πρέπει να υπομνησθεί ότι το σύστημα καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος βασίζεται στην αρχή του «πρώτου καταθέτη», η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Δυνάμει της αρχής αυτής, ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, μόνον εφόσον τούτο δεν εμποδίζεται από προγενέστερο σήμα, είτε πρόκειται για κοινοτικό σήμα, είτε για σήμα καταχωρισμένο εντός κράτους μέλους ή από την Υπηρεσία Πνευματικής Ιδιοκτησίας της Βενελυξ είτε για σήμα που έχει αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως η οποία παράγει αποτελέσματα εντός κράτους μέλους, είτε ακόμα για σήμα που έχει αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως η οποία παράγει αποτελέσματα εντός της Ένωσης. Αντιθέτως, υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, μόνη η εκ μέρους τρίτου χρήση μη καταχωρισμένου σήματος δεν εμποδίζει την καταχώριση πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος ως κοινοτικού σήματος, για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2012, T-33/11, Peeters Landbouwmachines κατά ΓΕΕΑ – Fors MW (BIGAB), σκέψη 16, και της 21ης Μαρτίου 2012, T-227/09, Feng Shen Technology κατά ΓΕΕΑ – Majtczak (FS), σκέψη 31].
- 18 Τα αποτελέσματα της αρχής αυτής μετριάζονται ιδίως λόγω του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δυνάμει του οποίου ένα κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο ΓΕΕΑ ή μετά από άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση, εάν ο καταθέτης ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος. Ο αιτών την κήρυξη της ακυρότητας, ο οποίος προτίθεται να βασιστεί στον συγκεκριμένο λόγο, βαρύνεται με την απόδειξη των περιστάσεων που επιτρέπουν να συναχθεί ότι ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος ήταν κακόπιστος κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού (προαναφερθείσες στη σκέψη 17 ανωτέρω αποφάσεις BIGAB, σκέψη 17, και FS, σκέψη 32).
- 19 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στις προτάσεις της στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Συλλογή 2009, σ. I-4893, στο εξής: απόφαση Lindt Goldhase), η έννοια της κακής πίστεως, κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δεν ορίζεται, δεν οριοθετείται και ούτε καν περιγράφεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στη νομοθεσία της Ένωσης.
- 20 Πρέπει να σημειωθεί, συναφώς, ότι στην προαναφερθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση Lindt Goldhase το Δικαστήριο, κρίνοντας επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, παρέσχε πολλές διευκρινίσεις σχετικά με την ερμηνεία τις έννοιας της κακής πίστεως κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- 21 Κατά το Δικαστήριο, προκειμένου να κριθεί αν υπάρχει κακή πίστη του αιτούντος, υπό την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που προσιδιάζουν στην κάθε περίπτωση και οι οποίοι υφίστανται κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, και ειδικότερα, πρώτον το γεγονός ότι ο αιτών γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν ή υπηρεσία, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεύτερον, η πρόθεση του αιτούντος να εμποδίσει τον εν λόγω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό και τρίτον ο βαθμός νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση (προαναφερθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 53).

- 22 Εντούτοις, από τη διατύπωση που επελέγη από το Δικαστήριο στην ανωτέρω απόφαση προκύπτει ότι οι παράγοντες αυτοί απαριθμούνται απλώς ενδεικτικά και ανήκουν σε ένα σύνολο στοιχείων που μπορούν να ληφθούν υπόψη για να κριθεί η ενδεχόμενη κακή πίστη αιτούντος την καταχώριση σήματος, κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως [προαναφερθείσα στη σκέψη 17 ανωτέρω απόφαση BIGAB, σκέψη 20, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2012, T-136/11, pelicantravel.com κατά ΓΕΕΑ – Pelikan (Pelikan), σκέψη 26].
- 23 Πρέπει επομένως να ληφθεί υπόψη ότι, στο πλαίσιο της σφαιρικής εξετάσεως που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μπορεί επίσης να συνεκτιμηθεί η εμπορική λογική στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σημείου ως κοινοτικού σήματος (προαναφερθείσα στη σκέψη 17 ανωτέρω απόφαση BIGAB, σκέψη 21), καθώς επίσης και η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που χαρακτήρισαν την κατάθεση αυτή (βλ., στο πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Ιουνίου 2010, C-569/08, Internetportal und Marketing, Συλλογή 2010, σ. I-4871, σκέψη 52).
- 24 Η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να εξετασθεί με γνώμονα ιδίως τα ανωτέρω και στο μέτρο που αυτά έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα ενήργησε κακόπιστα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος.
- 25 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, προκύπτει από τη δικογραφία και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί σοβαρά ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν δυνατόν να αγνοεί, ή πράγματι γνώριζε, ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιούσε από μακρού χρόνου, στην Ιταλία και στο εξωτερικό, το σημείο SALINI, μόνο ή σε συνδυασμό με τον όρο «costruttori», στους τομείς της κατασκευής και του σχεδιασμού μεγάλων δημόσιων έργων υποδομών, των οικοδομικών εργασιών και των υπηρεσιών πολιτικού μηχανικού. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, και κατά το ΓΕΕΑ, η γνώση που είχε η προσφεύγουσα σχετικά με την εμπορική και εταιρική κατάσταση της παρεμβαίνουσας, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος η τελευταία διερχόταν περίοδο σημαντικής επεκτάσεως και ενίσχυε τη φήμη της, καθώς και το μερίδιο αγοράς που είχε τόσο στην Ιταλία όσο και στο εξωτερικό, όπως αυτό προκύπτει ιδίως από τα σημεία 31 και 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως «ιδιαιτέρη» γνώση, που αποκτήθηκε από άτομα που όχι μόνον ανήκαν στην οικογένεια Salini, όπως οι εταίροι της παρεμβαίνουσας, αλλά συγχρόνως είχαν πλειοψηφική οικονομική συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο της τελευταίας ή δραστηριοποιούνταν σε αυτή μέσω της συμμετοχής τους στα όργανα διοικήσεως, όπως αυτό επίσης προκύπτει από τα σημεία 70 έως 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, όσον αφορά τις υψηλόβαθμες θέσεις που κατείχαν οι εταίροι της προσφεύγουσας στη διεύθυνση της παρεμβαίνουσας ή τη συμμετοχή τους στο συμβούλιο διοικήσεως της τελευταίας, πρέπει να σημειωθεί ότι η φύση της θέσεώς τους ήταν τέτοια που μπορούσαν να επηρεάσουν τις επιλογές της παρεμβαίνουσας, συμπεριλαμβανομένης αυτής σχετικά με την ενδεχόμενη καταχώριση του σημείου, του οποίου η τελευταία έκανε χρήση από μακρού χρόνου. Συναφώς, προκύπτει ιδίως από τον διοικητικό φάκελο ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι ένας από τους ανωτέρω εταίρους, ο F. S. S., υπήρξε πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της παρεμβαίνουσας από το 2000 έως το 2003.
- 26 Μια τέτοια γνώση εκ μέρους του αιτούντος την καταχώριση σήματος, ακόμη και αν είναι «ιδιαιτέρη», όπως η γνώση της προσφεύγουσας εν προκειμένω, δεν είναι παρά ταύτα αυτά επαρκής, αφ' εαυτής, για να θεμελιώσει την ύπαρξη κακής πίστεως της τελευταίας. Χρειάζεται επίσης να ληφθεί υπόψη η πρόθεση του αιτούντος κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως (προαναφερθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση Lindt Goldhase, σκέψεις 40 και 41).
- 27 Ωστόσο, μολονότι η πρόθεση αυτή είναι εκ της φύσεώς της υποκειμενικό στοιχείο, εντούτοις πρέπει να καθορίζεται σε συνάρτηση προς τις αντικειμενικές περιστάσεις της κάθε περιπτώσεως (προαναφερθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 42).

- 28 Συνεπώς, όπως υπονοεί και το ΓΕΕΑ, προκειμένου να κριθεί ενδεχόμενη κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση σήματος, επιβάλλεται να εξετασθούν οι προθέσεις του τελευταίου, όπως αυτές μπορούν να συναχθούν από αντικειμενικές περιστάσεις, καθώς και από συγκεκριμένες ενέργειές του, από τον ρόλο ή τη θέση του, τη γνώση που διέθετε σχετικά με τη χρήση του προγενέστερου σήματος, από τη συμβατική, προσυμβατική ή μετασυμβατική σχέση που διατηρούσε με τον αιτούντα την κήρυξη της ακυρότητας, από την ύπαρξη αμοιβαίων καθηκόντων ή υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης της υποχρεώσεως πίστεως και εντιμότητας που απορρέουν από την άσκηση εταιρικών καθηκόντων ή από το γεγονός ότι άσκησαν ή εξακολουθούν να ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στην επιχείρηση του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας, και, γενικότερα, από κάθε αντικειμενική κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων στην οποία έχει βρεθεί ο αιτών την καταχώριση του σήματος.
- 29 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν περιορίστηκε στο να λάβει υπόψη ότι η τελευταία γνώριζε σχετικά με τη χρήση του σήματος εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, λόγω της προνομιακής της θέσεως ως μετόχου, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί άλλωστε η προσφεύγουσα, αλλά διαπίστωσε επίσης την κακή της πίστη στηριζόμενο σε ένα σύνολο αντικειμενικών περιστάσεων ικανών να διαφωτίσουν τις προθέσεις της ή τις προθέσεις των διαχειριστών της.
- 30 Πρώτον, σύμφωνα με τη νομολογία, η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που χαρακτήρισαν την κατάθεση του επίδικου σήματος μπορεί να αποτελέσει κρίσιμο στοιχείο για την εκτίμηση της κακής πίστεως (βλ. στο πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, προαναφερθείσα στη σκέψη 23 ανωτέρω απόφαση *Internetportal und Marketing*, σκέψη 52). Εν προκειμένω, όπως ορθά επισημαίνεται από το τμήμα προσφυγών στο σημείο 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου να κριθεί η ύπαρξη ενδεχόμενης κακής πίστεως της προσφεύγουσας, αξίζει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση του επίδικου σήματος, του οποίου δεν είχε γίνει προγενέστερη χρήση, λίγους μόνο μήνες πριν από την έναρξη της εταιρικής δικαστικής διαμάχης που την έφερε σε αντιπαράθεση με την παρεμβαίνουσα και που δημιούργησε μια περίοδο αβεβαιότητας στις εσωτερικές ισορροπίες της τελευταίας. Εξάλλου, προκύπτει από τη δικογραφία ότι, κατά το διάστημα που προηγήθηκε της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως, η παρεμβαίνουσα αύξησε σημαντικά τον κύκλο εργασιών της καθώς και τη φήμη της, σε σημείο που να συγκαταλέγεται μεταξύ των πλέον σημαντικών επιχειρήσεων στον τομέα έργων πολιτικού μηχανικού στην Ιταλία, όπως προκύπτει από το σημείο 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Λόγω, όμως, της θέσεώς της ως μετόχου που κατείχε σημαντικό τμήμα του εταιρικού κεφαλαίου της παρεμβαίνουσας, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αγνοεί τον κίνδυνο ζημίας που συνεπαγόταν για την παρεμβαίνουσα η καταχώριση από την τελευταία για λογαριασμό της ενός επωνυμικού σημείου, σχεδόν πανομοιότυπου με αυτό που χρησιμοποιούσε από μακρού χρόνου η παρεμβαίνουσα και μάλιστα τη στιγμή που η τελευταία γνώριζε μεγάλη ανάπτυξη στους σχετικούς τομείς.
- 31 Δεύτερον, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα γνώριζε, ή υποστήριζε ότι γνώριζε, ότι η παρεμβαίνουσα δεν ενδιαφερόταν για την καταχώριση του επωνυμικού σημείου SALINI ενίσχυε, στο πλαίσιο των πραγματικών περιστατικών που εκτέθηκαν ανωτέρω, την ενδεχόμενη σύγκρουση συμφερόντων που υπήρχε μεταξύ της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας. Πράγματι, δεν μπορεί να αποκλειστεί, και άλλωστε βάσει κανενός εκ των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αποκλειστεί, ότι η παρεμβαίνουσα επέλεξε να μην καταχωρίσει το εν λόγω σημείο, λαμβάνοντας υπόψη την ειδικότητα του κοινού στο οποίο απηύθυνε τις υπηρεσίες της ή ακόμη λόγω της σιωπηρής συμφωνίας, την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, μεταξύ όλων των μελών της οικογένειας Salini για τη χρήση του οικογενειακού επωνύμου στις αντίστοιχες δραστηριότητές τους, θεωρώντας ότι έχει εντούτοις αποκτήσει επί του διακριτικού αυτού σημείου νομική προστασία και φήμη ανεξαρτήτως από την καταχώρισή του. Συνεπώς, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ενήργησε ιδίω ονόματι και όχι στο όνομα της παρεμβαίνουσας, δεδομένης της σημαντικής συμμετοχής της στο εταιρικό κεφάλαιο της τελευταίας, αποτελούσε ένδειξη της κακής της πίστεως.

- 32 Τρίτον, ο χαρακτήρας του σήματος μπορεί να είναι επίσης κρίσιμος για την εκτίμηση της ύπαρξης κακόπιστης συμπεριφοράς (βλ., στο πνεύμα αυτό, προαναφερθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 50). Ως προς το ζήτημα αυτό, το γεγονός ότι ζητήθηκε η καταχώριση ενός λεκτικού σήματος αποτελούμενου απλώς από το επώνυμο «Salini» συνοδευόμενο από τον όρο «gruppo», ο οποίος παραδοσιακά υποδηλώνει την ύπαρξη ενός συνόλου επιχειρήσεων που λειτουργούν κάτω από την ίδια επωνυμία, όχι μόνο δεν υπακούει σε καμία εμπορική λογική, αλλά είναι ικανό να επιβεβαιώσει την πρόθεση σφετερισμού των δικαιωμάτων της παρεμβαίνουσας επί του σήματος, η οποία, ως μητρική εταιρία ενός ομίλου στον οποίο ανήκαν, κατά τον χρόνο της αιτήσεως καταχώρισεως, πολλές επιχειρήσεις, ήταν η μόνη που θα μπορούσε ενδεχομένως να χρησιμοποιήσει την έκφραση «gruppo salini», όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από την ανάλυση που έκανε το τμήμα προσφυγών στα σημεία 70 και 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Προκύπτει, εξάλλου, από τον διοικητικό φάκελο ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι γίνεται αναφορά στην έκφραση αυτή, ιδίως, στον κώδικα δεοντολογίας που υιοθετήθηκε από το συμβούλιο διοικήσεως της παρεμβαίνουσας το 2003, δηλαδή πριν από την υποβολή αιτήσεως καταχώρισεως του επίδικου σήματος. Ειδικότερα, στο σημείο 2 αυτού του κώδικα, το οποίο ορίζει το πεδίο εφαρμογής του, αναφέρεται ότι αυτός «συντάχθηκε για το Gruppo Salini στο σύνολό του» και ότι «ως Gruppo Salini νοείται η Salini Costruttori SpA και κάθε εταιρία που ελέγχεται από την τελευταία». Άρα, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να υποστηρίξει ότι αγνοούσε την ύπαρξη αυτού του κώδικα δεοντολογίας και τον ορισμό της έκφρασης «gruppo salini» που αυτός περιείχε κατά τον χρόνο που υπέβαλε την αίτηση καταχώρισεως σήματος.
- 33 Επιπλέον, για να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση είναι κακόπιστος, μπορεί, τέλος, να ληφθεί υπόψη το μέγεθος της φήμης της οποίας χαίρει ένα σημείο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεώς του, δεδομένου ότι αυτό το μέγεθος της φήμης μπορεί ακριβώς να δικαιολογήσει το συμφέρον του αιτούντος να εξασφαλίσει ευρύτερη δικαστική προστασία για το σήμα του (προαναφερθείσα στη σκέψη 19 ανωτέρω απόφαση Lindt Goldhase, σκέψεις 51 και 52). Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως, το επίδικο σήμα είχε ήδη χρησιμοποιηθεί, ενώ αποδείχτηκε ότι το σημείο της παρεμβαίνουσας ήταν σε χρήση ήδη από πολλών δεκαετιών και η τελευταία γνώριζε σημαντική ανάπτυξη της δραστηριότητάς της στην Ιταλία κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, πράγμα που ενίσχυσε τη φήμη που είχε στο οικείο κοινό.
- 34 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η ανάλυση που πραγματοποίησε το τμήμα προσφυγών, το οποίο κατέληξε στην ύπαρξη κακής πίστεως της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος, επιβεβαιώνεται. Κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό.
- 35 Πρώτον, το γεγονός που ήδη αναφέρθηκε στη σκέψη 31 ανωτέρω, ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον για την προστασία του προγενέστερου σημείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος και μάλιστα, παρά τη χρήση του στην Ιταλία από το 1940, δεν επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν κακόπιστη κατά την εν λόγω υποβολή, καθώς κάτι τέτοιο ανάγεται στην υποκειμενική σφαίρα της παρεμβαίνουσας (βλ., στο πνεύμα αυτό, προαναφερθείσα στη σκέψη 17 ανωτέρω απόφαση FS, σκέψη 51). Άλλωστε, η δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, να επιτευχθεί η κήρυξη της ακυρότητας ενός σήματος, εάν ο καταθέτης ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος, χωρίς να επαπειλείται το ενδεχόμενο απώλειας του δικαιώματος, λόγω ανοχής, για τη λήψη τέτοιων μέτρων, όπως προκύπτει από το άρθρο 54, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, ανταποκρίνεται ακριβώς στην απαίτηση της διασφάλισης μιας διευρυμένης προστασίας σε κάθε επιχειρηματία που χρησιμοποιεί ένα σημείο το οποίο, ωστόσο, δεν έχει καταχωρίσει ακόμα. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, ως μέτοχος και κάτοχος σημαντικού μέρους του εταιρικού κεφαλαίου της παρεμβαίνουσας, καθώς και λόγω των καθηκόντων και των εντολών που εκτελούσαν ή είχαν εκτελέσει κάποια από τα διευθυντικά της στελέχη εντός της εταιρικής δομής της τελευταίας, έπρεπε να έχει πλήρη γνώση των κινήτρων της υποτιθέμενης ελλείψεως ενδιαφέροντος της παρεμβαίνουσας για την προστασία του επίδικου επωνυμικού σημείου. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε να επωφεληθεί από

την υποτιθέμενη έλλειψη ενδιαφέροντος της παρεμβαίνουσας, στη διακρίβωση της οποίας θα μπορούσε να συμβάλει, ή στην οποία θα μπορούσε, αντιθέτως και σε κάθε περίπτωση, να αντιταχθεί, για να στηρίξει την απουσία εκ μέρους της κακής πίστωσης κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

- 36 Το ίδιο ισχύει για το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα άφησε να περάσουν περισσότερα από τρία έτη πριν προβεί σε ενέργειες ενώπιον του ΓΕΕΑ. Στην πραγματικότητα, η απουσία άμεσης αντιδράσεως, εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, στην καταχώριση του επίδικου σήματος, της οποίας άλλωστε δεν είχε καν προηγηθεί η χρήση του εν λόγω σήματος, δεν μπορούσε επιπλέον, ως στοιχείο αναγόμενο στην υποκειμενική σφαίρα της παρεμβαίνουσας, να ασκήσει επιρροή στον χαρακτηρισμό των προθέσεων που διακατείχαν την παρεμβαίνουσα κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 37 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επώνυμο Salini χρησιμοποιούνταν ευρέως από άλλες επιχειρήσεις, αρκεί η διαπίστωση, σύμφωνα και με το ΓΕΕΑ, ότι εν προκειμένω πρόκειται για επιχειρήσεις τις οποίες διαχειρίζονται, κατά πάσα πιθανότητα, άτομα που φέρουν το εν λόγω επώνυμο, του οποίου η χρήση δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να απαγορευθεί από την παρεμβαίνουσα, και ότι δεν πρόκειται για σήματα που είχαν ήδη καταχωρισθεί και αποτελούνταν από το ίδιο επώνυμο.
- 38 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από την ύπαρξη σιωπηρής συμφωνίας μεταξύ των μελών της οικογένειας Salini, δυνάμει της οποίας τα τελευταία είχαν αποκτήσει το δικαίωμα να χρησιμοποιούν το εν λόγω επώνυμο για να προβάλλουν τις δικές τους επαγγελματικές δραστηριότητες (βλ., επίσης, σκέψη 31 ανωτέρω), πρέπει να γίνει δεκτό ότι μια τέτοια συμφωνία όχι μόνο δεν αποδεικνύει την απουσία κακής πίστωσης της προσφεύγουσας, αλλά στην πραγματικότητα μπορεί να αποδείξει τον ανέντιμο χαρακτήρα της συμπεριφοράς της τελευταίας. Στην πραγματικότητα, αν υποθεθεί ότι υφίσταται τέτοια συμφωνία, αυτή δεν θα μπορούσε να περιλαμβάνει και τη χρήση του επωνύμου ως κοινοτικού σήματος, ούτε, σε κάθε περίπτωση, να απονέμει σε όποιον φέρει το επώνυμο αυτό δικαίωμα να το καταχωρίσει ως κοινοτικό σήμα. Απεναντίας και σε αντίθεση με όσα φαίνεται να ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, είναι δυνατόν να απαγορευθεί η καταχώριση ενός τέτοιου σήματος, ακόμη και όταν ο αιτών την καταχώριση πράγματι φέρει το επώνυμο αυτό, αν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προσβάλλει προγενέστερο δικαίωμα.
- 39 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, το κοινοτικό σήμα παρέχει στον δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα, που του επιτρέπει να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί κάθε σημείο για το οποίο, λόγω του ταυτόσημου ή της ομοιότητάς του με το σήμα αυτό και του ταυτόσημου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών οι οποίες καλύπτονται από το σήμα αυτό και το οικείο σημείο, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως από μέρους του κοινού [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2012, T-522/10, Hell Energy Magyarorszáგ κατά ΓΕΕΑ – Hansa Mineralbrunnen (HELL), σκέψη 73]. Ωστόσο, ένα τέτοιο αποκλειστικό δικαίωμα είναι αντίθετο προς την ίδια τη φύση της σιωπηρής συμφωνίας που επικαλείται η προσφεύγουσα.
- 40 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από το γεγονός ότι η δικαστική διαμάχη ενώπιον των ιταλικών δικαστικών αρχών, στην οποία γίνεται επανειλημμένως αναφορά στα δικόγραφα των διαδίκων, καθώς επίσης, ιδίως, στα σημεία 3, 4 και 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έχει την αφετηρία της σε κίνητρα αμιγώς εσωτερικά της παρεμβαίνουσας που αφορούν μόνο τους εταίρους της, αρκεί να υπομνησθεί ότι, δεδομένης της εταιρικής δομής της παρεμβαίνουσας, της οποίας το σύνολο των μετοχών κατενέμετο μεταξύ των δύο κλάδων της οικογένειας Salini, εκ των οποίων ο ένας αντιστοιχούσε στην προσφεύγουσα, το επιχείρημα αυτό προβάλλεται αλυσιτελώς. Στην πραγματικότητα, η ύπαρξη μιας τέτοιας δικαστικής διαμάχης είναι κρίσιμη μόνο προκειμένου να διακριβωθεί το πλαίσιο στο οποίο πραγματοποιήθηκε η υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος, ανεξαρτήτως του ότι η διαφορά η οποία αποτελεί το αντικείμενο της δικαστικής αυτής διαμάχης προέκυψε στο εσωτερικό της παρεμβαίνουσας ή

αφορούσε την τελευταία και την προσφεύγουσα. Εξάλλου και σε κάθε περίπτωση, πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα και με το ΓΕΕΑ, τουλάχιστον ο F. S. S. τελούσε, κατά το διάστημα των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, σε κατάσταση αντικειμενικής συγκρούσεως συμφερόντων, λόγω της διπλής του ιδιότητας του μέλους και των δύο εταιριών, πράγμα το οποίο είναι σημαντικό λόγω του ρόλου που διαδραμάτισε στο πλαίσιο της εταιρικής δομής της παρεμβαίνουσας, ως πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της από το 2000 έως το 2003 (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω) καθώς και ως τεχνικός της διευθυντής στη συνέχεια.

- 41 Όσον αφορά, τέλος, την έλλειψη αιτιολογίας που προβάλλει η προσφεύγουσα στον τίτλο του τρίτου λόγου προσφυγής καθώς και, κατά τρόπο παρεμπίπτοντα και εντελώς γενικό, στο σώμα αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία που επιβάλλει το άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, που έχει το ίδιο περιεχόμενο με την προβλεπόμενη στο άρθρο 269 ΣΛΕΕ, πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως. Η υποχρέωση αυτή έχει διττό σκοπό, δηλαδή να παρέχεται, αφενός, στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να γνωρίζουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου, ώστε να προασπίζουν τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, στον δικαστή της Ένωσης να ασκεί τον έλεγχο του όσον αφορά τη νομιμότητα της απόφασεως [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 2009, T-118/06, Zuffa κατά ΓΕΕΑ (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), Συλλογή 2009, σ. II-841, σκέψη 19, και της 14ης Ιουλίου 2011, T-160/09, Winzer Pharma κατά ΓΕΕΑ – Alcon (OFTAL CUSI), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 35]. Το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές πρέπει να αξιολογείται με γνώμονα όχι μόνο το γράμμα της αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. προαναφερθείσα απόφαση ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP, σκέψη 2 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 42 Εν προκειμένω, η εξέταση της προσβαλλομένης αποφάσεως επιτρέπει τη διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών εξέθεσε, στα σημεία 68 έως 74 της αποφάσεως αυτής, τους λόγους για τους οποίους έκρινε, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία του φακέλου, ότι η κακή πίστη της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως είχε αποδειχθεί από την παρεμβαίνουσα.
- 43 Τα επιχειρήματα αυτά, όμως, αφενός έδωσαν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να γνωρίσει τη δικαιολόγηση της ληφθείσας αποφάσεως, προκειμένου να μπορέσει να προασπίσει τα δικαιώματά της και αφετέρου παρέχουν επίσης στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι δεν αιτιολόγησε την απόφασή του ως προς το ζήτημα αυτό.
- 44 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην ακυρότητα του επίδικου σήματος στηριζόμενο στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κρίνοντας ότι αυτό είχε κατατεθεί κατά παράβαση των αρχών της πίστεως και της εντιμότητας, τις οποίες, δεδομένων των συγκεκριμένων περιστάσεων, όφειλε να σεβαστεί η προσφεύγουσα απέναντι στην παρεμβαίνουσα.
- 45 Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 46 Όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, από τα άρθρα 52 και 53 του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι αρκεί να γίνει δεκτός ένας από τους λόγους ακυρότητας που απαριθμούνται στις διατάξεις αυτές, για να γίνει δεκτή αίτηση κηρύξεως ακυρότητας.
- 47 Υπ' αυτές τις συνθήκες, όταν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ένας από τους προβληθέντες από την προσφεύγουσα λόγους ακυρότητας είναι βάσιμος, μπορεί να περιορίσει τον έλεγχο νομιμότητας στο σχετικό λόγο προσφυγής, ο οποίος επαρκεί για να θεμελιώσει απόφαση που κάνει δεκτή αίτηση κηρύξεως ακυρότητας [βλ., στο πνεύμα αυτό και κατ' αναλογία, διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 2008, C-212/07 P, Indorata-Serviços e Gestão κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει

δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 27 και 28· αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2007, T-215/03, Sigla κατά ΓΕΕΑ - Elleni Holding (VIPS), Συλλογή 2007, σ. II-711, σκέψη 100, και της 7ης Δεκεμβρίου 2010, T-59/08, Nute Partecipazioni και La Perla κατά ΓΕΕΑ - Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC), Συλλογή 2010, σ. II-5595, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν, όπως εν προκειμένω, ένας από τους λόγους ακυρότητας που έκανε δεκτούς το τμήμα προσφυγών είναι ο σχετιζόμενος με την κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση του σήματος, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

- 48 Πράγματι, όπως ορθώς επισημαίνει το ΓΕΕΑ, η ύπαρξη κακής πίστεως κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως συνεπάγεται τη συνολική ακυρότητα του επίδικου σήματος. Εξάλλου, όταν το τμήμα προσφυγών κρίνει, όπως εν προκειμένω, ότι ένας από τους λόγους ακυρότητας τους οποίους προβάλλει ο αιτών είναι βάσιμος, αλλά αποφασίζει να εξετάσει και, ενδεχομένως, να κάνει επίσης δεκτούς τους υπόλοιπους λόγους ακυρότητας που προβάλλονται, το τμήμα αυτό της αιτιολογίας της αποφάσεώς του δεν παρέχει το αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού που δέχεται την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας, στο μέτρο που αυτό στηρίζεται επαρκώς κατά νόμο στον λόγο ακυρότητας που συνεπάγεται τη συνολική ακυρότητα του επίδικου σήματος, ο οποίος εν προκειμένω είναι ο σχετιζόμενος με την κακή πίστη του αιτούντος (βλ., στο πνεύμα αυτό, προαναφερθείσα στη σκέψη 47 ανωτέρω απόφαση NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC, σκέψη 70).
- 49 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω η εξέταση του πρώτου και του δεύτερου λόγου παρέλκει και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 50 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 51 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την SA.PAR. Srl στα δικαστικά έξοδα.**

Kanninen

Soldevila Fragoso

Berardis

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 2013.

(υπογραφές)